

התורה בקרב

בס"ד גליון ח' פרשת וישלח ה'תשע"ט

גליון שבועי לחניכי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

מתחדשים ||| חדשות המקורבים

תמימי דרך

להלן מכתב שנשלח למערכת 'הלוח של ברסלב', ולנחיצות העניין ראינו לנכון להביאו לפני קוראנו:

"ברצוני להודות לכל העוסקים בחבורת "תמימי דרך" ולהעלות על הכתב מקצת ממה שחוויתי בעצמי איך החבורה הזאת – שהיא בעצם משהו כללי עבור כל אחד אחד - תרמה לי רבות.

אני ב"ה ברסלב'ר חסיד משחר נעורי, ולמדתי פעמים רבות את הספר הק' ליקוטי מוהר"ן ושאר ספרי רבינו הק', ועליהם גודלתי וחונכתי. אין כאן מקום להאריך אבל כל אחד שלומד ספרי רבינו מקבל אור וחיות דקדושה בלי ספק, גם אם הוא לא מרגיש מיד. ובפרט שיש דברי חיזוק בספרי רבינו אשר אין בשום ספר בעולם, ורואים בחוש איך הספרים הללו ב"ה מתפשטים בכל העולם כולו.

למרות שכבר יש לי סדרים קבועים (עם מעברים כאלו ואחרים כמובן) הן בליקוטי מוהר"ן והן בעוד ספרים, הסדרים שלי הם בעיקר על הסדר, וזה כמו אמירה עם הבנה בסיסית, מבלי להתעכב יותר מיד. וכשנפתחה החבורה של "תמימי דרך", פתאום אורו עיני, פתאום הרגשתי ברסלב'ר אחר לגמרי, התחלתי פשוט ללמוד את התורה עוד פעם ועוד פעם, בכל פעם שהיה לי קצת זמן שוב חזרתי, ומידי פעם נפלה לי קושיא בראש, או אי הבנה וקצת התעמקתי, וגיליתי שאני פשוט חושב הרבה יותר על ספרי רבינו שלא בשעת הלימוד, וכן כשדברנו מהתורה הזאת, פתאום זה עניין אותי מאד מה אומרים ואיך ההוא שדורש מסביר את התורה... מה אני יגיד לכם, זה פשוט חיים אחרים לגמרי. ממש הרגשתי כמו להיות מקורב חדש. לא אוכל לפרט כאן את כל הנקודות שהיו רדומות אצלי במהלך היום, ופתאום כשהגעתי אליהם משהו צעק לי בתוכי, זה בדיוק מה שכתוב בתורה שלמדתי. כשהגעתי לתהילים או למשנה שמוזכרת בתורה מיד זה קפץ לי בראש, וכן בהתבודדות פתאום התחלתי לדבר עם ה' על התורה וכו' מה שדרך כלל הייתי רגיל לדבר על מה שעובר עלי ומה שיש לי להודות, וכעת הכל סב סביב התורה.

רק כתבתי מקצת מהרגשות שלי, ומקווה שתפרסמו את זה שכל אחד ידע, שזה לא מצריך שום עבודות קשות, או חברותא מיוחדת, או מקום מסוים, רק קצת להכנס יותר בתורה (כעת לומדים תורה א' שהיא ידועה מאד) והחיים נהפכים למשהו אחר לגמרי, ואני ממליץ לכל אחד לנסות ולא לפחד, פשוט ללכת עם תורה!
ואני חותם בברכת שזנזה שיתפשט הספר ליקוטי מוהר"ן בעולם שהוא אתחלתא דגאולה!

השיעורים הקבועים!

יום	חודש	הדף היומי מסכת מחולקת	מבנה בורה עמוד היומי ידרשו	ליקוטי מוהר"ן ח"א	ליקוטי ח"ה	ליקוטי ח"ה	העמוד היומי בזה"ק וזהר חדש
ז	טז	קו	חזרה	קח.	רד	לד:	
א	יז	קז	שלו, ד-ח	קח:	רה	לה:	
ב	יח	קח	שלו, ט-יא	קט.	רו	לה:	
ג	יט	קט	שלו, יב-ג	קט:	רז	לו:	
ד	כ	קי	שלו, יג, שלו, א	קי.	רח	לו:	
ה	כא	ב	שלו, ב	קי:	רט	לז:	
ו	כב	ג	חזרה	קיא.	רי	לז:	

התורה הנלמדת בחבורת "תמימי דרך" העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה א.

סוד הנסודות

יסודות חסידות ברסלב מתבארים על סדר שיר ידירות לדברי צחק בייטער הי"ד

המשך פרק ב: אור רבינו – אור הגאולה!

בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָנוּ גְּאוּלָּא,

וְהִבְדִּילָנוּ מִן תּוֹעֵי בְּדַרְכֵי אֱ-ל, וְקָרְבָנוּ לְכָל־לְיוֹת שִׁבְעַת רוּעֵי יִשְׂרָאֵל!

בשבועות שעברו נתבאר שאור הגאולה הוא הארת שער החמישים דקדושה, ועל כן מוכרחים לעבור קודם לכן את הזה לעומת זה שהוא הקליפות של שער החמישים, ורק ע"י שמכניעים את הקליפות האלו, זוכים לפי שהוא הארת שער החמישים, וזה אי אפשר לזכות רק ע"י הארה משער החמישים דקדושה בעצמו, וזהו עניין פנימיות התורה שמתגלה לפני ביאת המשיח שהוא הארה משער החמישים דקדושה שבכח זה יכולים לעבור את הנסיונות של שער החמישים.

ונתבאר מדברי מוהר"ת ששער החמישים אינו רק עוד שער ודרגה של טומאה, אלא הוא בחינה אחרת לגמרי, כי מ"ט הוא בחי' דרכים שונות של התגברות היצר הרע, שזה עניין שבע כפול שבע, ושער הנ' הוא בחי' אין סוף של התגברות, ועתה נמשיך לבאר מעט בעניין שער החמישים הזה, ונביא בזה מלשון מוהר"ת בכח הזה לעומת זה של שער החמישים דקדושה.

שער החמישים דקדושה הוא גם כן בבחינת אין סוף וזהו הדרך לעמוד כנגד שער החמישים דטומאה

וד"ל מוהר"ת (בהל' סימני בהמה וחייה ה"ד אות טו, לאחר שמבאר את עניין שער החמישים דטומאה על דרך הנ"ל): 'אבל ה' יתברך גדול מאד ולתבונתו אין מספר, ונתן לנו את התורה הקדושה בְּרַחֲמֵי בַיּוֹם הַחֲמִישִׁים הַקְּדוֹשׁ, שהוא יום חג השבועות, שהוא בְּחִינַת שֵׁעַר הַחֲמִישִׁים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, שָׁזָה הַשֵּׁעַר כּוֹלֵל כָּל מ"ט שְׁעָרִים וְהוּא שְׂרָשָׁם וְהוּא לְמַעְלָה מֵהַמִּסְפָּר, כִּי כָּל שִׁבְעַת יְמֵי הַבְּנָיִן, שֶׁהֵם כָּלל הַמִּסְפָּר נִמְשָׁכִין וְיוֹנְקִין מִמֶּנּוּ, אֲבָל הוּא בְּעַצְמוֹ בְּחִינַת לְמַעְלָה מֵהַמִּסְפָּר, כִּי הוּא כָּלוּל בְּאֵין סוּף וְעַל יְדוֹ עוֹלָה הַמִּסְפָּר וְנִכְלָל לְמַעְלָה מֵהַמִּסְפָּר, רַק בְּעָרְךָ שֶׁהִמְ"ט שְׁעָרִים שֶׁהֵם שִׁבְעַת פְּעֻמִּים שִׁבְעַת כָּלל הַמִּסְפָּר, יוֹנְקִים מִמֶּנּוּ. עַל כֵּן בְּעָרְפֶם אֲנִי מְכַרְחִים לְכַנּוֹת אוֹתוֹ בְּשֵׁם מִסְפָּר. וְאֲנִי קוֹרְאִים אוֹתוֹ בְּשֵׁם "שְׁעַר הַחֲמִישִׁים". שְׁהוּא לְשׁוֹן מִסְפָּר. אֲבָל הוּא בְּעַצְמוֹ לְמַעְלָה מֵהַמִּסְפָּר.

וְשֵׁם כָּל הַהִמְתַּקוּת שֶׁל כָּל הַדִּינִים שֶׁהִקְלַפּוֹת וְהַסְטָרָא אֶתְרָא יוֹנְקִים מֵהֶם, כִּי עַקֵּר אֲחִיזְתָּם מִבְּחִינַת דִּינִים כְּפִדוּעַ, כִּי שְׁעַר הַחֲמִישִׁים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה כּוֹלֵל כָּל שְׂרָשׁ הַתּוֹרָה שְׁכּוֹלָה מִתְרַ"ג עֲטִין דְּאוּרִי'תָא. שְׁהוּא עַקֵּר הָאֶמֶת בְּחִינַת תּוֹרַת אֶמֶת.

וּמִשֶּׁם נִמְשָׁכִין עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת בְּלִי גְבוּל לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַשְּׂקָרִים וְהַרְמָאוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׂקָרִים שִׁבְעוֹלָם אֲפֹלוּ הַנִּמְשָׁכִין מִשְׁעַר הַחֲמִישִׁים שֶׁל הַקְּלַפָּה אֲשֶׁר הַשְּׂקָר וְהַרְמָאוֹת שְׁלֵחֵם כְּמַעַט בְּלִי גְבוּל, אֲבָל זֶה הָאֶמֶת שֶׁל בְּחִינַת שְׁעַר הַחֲמִישִׁים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה עוֹמֵד כְּנֻגְדָם לְעוֹלָם בְּחִינַת וְאֶמֶת ה' לְעוֹלָם; שְׁהָאֶמֶת שֶׁל ה' יִתְבָּרֵךְ עוֹמֵד כְּנֻגְדָם לְעוֹלָם וְלֹא דִי שְׂאֵין יְכוּל לְקַלְקֵל לְעוֹלָם וּלְבַלְבֵּל הָאֶמֶת אִף עַל פִּי שְׁמַתְגַּבְרִים וּמְתַפְשְׂטִים בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי הָאֶמֶת עַד לְעַצְמוֹ, אִף גַּם עַל יְדֵי עֲצֵם הַתַּפְשִׁטוֹתָם וְרְמָאוֹתָם וְשְׂקָרֵיהֶם הַרְבִּים, עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא יִתְגַּלֶּה הָאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ, כִּי הֵם מְרַבִּים בְּשְׂקָרִים וְרְמָאוֹת וְהַטְעָאוֹת כָּל כַּף עַד שְׁמֵי שְׂרוּצָה רַק הַבֵּיט בְּעֵין הָאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ בְּקָל יְכוּל לְרְאוֹת וּלְהַבְחִין אֶת הָאֶמֶת.

וְזֶה הַדְּבָר אִי אֲפִשֵׁר לְבָאֵר בְּקַתְּבָה וְלֹא בְעַל פֶּה כִּי אִם לְכָל חַד לְפָנֶם מֵה דְמַשְׁעַר בְּלִבָּה אִם יִרְצֶה לְבַלֵּי הַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ יְכוּל לְהַבְחִין אֶת הָאֶמֶת עַל יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת הַשְּׂקָר דִּיקָא, כִּי שְׂקָרֵיהֶם הֵם בְּלִי שְׁעוֹר עַד שֶׁרַב שְׂקָרֵיהֶם נִתְּגַלוּ לְרַב הָעוֹלָם שְׁהוּא שְׂקָר וְכָזָב. רַק שְׂאִחֵר כִּי אֹמְרִים שְׂקָר אַחַר וְרְמָאוֹת וּבִלְבוּל אַחֵר. וְהַמְשָׁכִיל יְכוּל לְהַבִּין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר, כְּמוֹ שְׂאֵין מִמֶּשׁ בְּזֶה הַשְּׂקָר שְׂכָבֵר נִתְּגַלֶּה, כֵּן אֵין מִמֶּשׁ בְּאֵלוֹ הַשְּׂקָרִים שְׁמַטְעָה אוֹתוֹ יְדִין, וְכֵן יֵשׁ בְּזֶה עוֹד כְּפֹה וְכִמְהָ בְּחִינּוֹת אֲשֶׁר עַל יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת הַשְּׂקָרִים וְהַבְּלִבוּלִים וְהַהִטְעָאוֹת, דִּיקָא עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב לְהָאֶמֶת, כִּי הָאֶמֶת נִכְרַ מֵתוֹךְ רַבּוּי הַשְּׂקָר כְּמוֹ הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ. אִף כֵּן זֶה אִי אֲפִשֵׁר לְבָאֵר, רַק הַחֲפֵץ בְּאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ יְבִין מַדְעִיתוֹ הָאֶמֶת. וְזֶה בְּחִינַת עַת אֲשֶׁר שְׁלַט הָאֵדָם בְּאֵדָם לְרַע לוֹ (קְהֵלֵת ח, ט) דִּיקָא כְּמוֹבָא:

כִּי עֲצַת ה' לְעוֹלָם תַּעֲמֵד וְאֶתָּה מֵרוֹם לְעוֹלָם ה', וְכִמּוֹ שְׁנָאֲמַר, "מְקוּלוֹת מִים רְבִים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִירֵי בְּמֵרוֹם ה'". וְכִמּוֹ שְׂפָרְשׁ רַשִׁ"י שֵׁם. כִּי ה' יִתְבָּרֵךְ כְּבֵר הַקְּדִים רְפוּאָה לְמַכָּה וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁים. וְהַמְשָׁיִךְ אֲזַ עֲלִינוּ קְדָשָׁה מִשְׂרַשׁ הַתּוֹרָה שְׁהוּא בְּחִינַת שְׁעַר הַחֲמִישִׁים שֶׁשֶּׁם יֵשׁ עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד בְּלִתֵי גְבוּל שְׂאִי אֲפִשֵׁר לְקַלְקֵל וּלְהִסְתִּירֵם בְּשׁוֹם אֲפִן. וְנִכְלַח קְדָשָׁה זֹאת הַבִּטְיַח לָנוּ לְהֶאֱמִין בְּמִשְׁהָ רַבְּנוּ לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנָאֲמַר, "וְגַם כִּי יִאֲמִינוּ לְעוֹלָם". וּמֵאחֵר שִׁישׁ לָנוּ יְסוֹד עַל מַה לְהִשְׁעֵן שׁוֹב לֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תִּשְׁהִי וְעַלְתָּה תִקְפָּץ פִּיהָ וְאִי אֲפִשֵׁר לְהֵם לְהִפָּךְ הָאֶמֶת".

הנהגת יעקב מול עשיו

הזכיר מצד אחד ההבטחות שיש בידו, שהם 'הכח' שלו, ומצד שני הוצרך לבקש רחמים מחמת שבעת הגלות אין לו אפשרות להראות הכח שלו בגלוי.

הרחבת הדברים – אור החיים

בדברי האור החיים הקדוש מבאר באופן אחר קצת, ולדבריו הקדושים – עשיו בעצמו התנהג בדרך של רמאות, כאשר מצד אחד הראה עצמו כ'אחי' ומצד שני התכוון להילחם בו כ'עשיו'. וזה מה שסיפרו המלאכים ליעקב אבינו כשאמרו לו 'באנו אל אחיך אל עשיו' – כלומר, שמראה עצמו כאוהב אבל באמת הוא בא להילחם.

ולכן שלח יעקב מלאכים ממש כי רק הם יכולים להבחין בכך, וכאשר סיפרו לו שכן הם פני הדברים – הכין עצמו להתנהג כראוי למצב כזה, ולכן עשה את כל הסדר הזה – כאשר בין יעקב ובין עשיו מדברים ביניהם בשתי לשונות; כלפי חוץ – הם מדברים ומתנהגים כידידים, וכלפי האמת – הם מתכוונים להילחם זה בזה.

ובזה מובן יותר המשך הפרשה כשפגשו זה בזה. כאשר עשיו 'נושק' ליעקב ומתכוון 'לנשוק' אותו, וכן כששואל אותו 'מי לך כל המחנה הזה' כוונתו בפשטות לנושאי המנחה, אך מרמז על המלאכים שהיכו אותו. וכן כשהוא מציע לו ללוותו או להשאיר עמו אנשים משלו – כלפי חוץ נראה כאחווה וכלפי האמת הוא כדי לשלוט עליו. ויעקב השיב לו כאוולתו – ועל כל אחד מהדברים ענה על זה הדרך ממש.

וגם זה מבטא את המהלך של הגלות, כאשר הטוב והרע מעורבים ועשיו אינו מתגלה ברעותו ורשעותו – אלא מראה עצמו כאוהב וכוונתו כדי לתפוס את הטוב ולשלוט עליו. אך לעתיד יתגלה היטב הטוב והרע, ואז על ידי זה בעצמו יהיה הכנעתו של עשיו.

[המהלך הזה נשען על דברי רש"י והרמב"ן והאור החיים, אם כי יש כמה פרטים שהובאו בדבריהם שמשלימים העניין ולא הזכירו כאן, וכן להיפך – יש כמה פרטים שהוזכרו כאן ולא הזכירו בפירוש בדבריהם, וגם יש כמה פרטים בדבריהם שעדיין צ"ב – ואין כאן המקום לכל זה].

פנימיות העניין – קדושת לוי, ליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות

אמנם פנימיות הפרשה מבארת את דרכי המלחמה עם היצר הרע.

היצר הרע נלחם עם האדם בשתי דרכים; בדרך של 'אח' ואוהב, ובדרך של 'עשיו' ושונא. כאשר בתחילה הוא מפתה את האדם להימשך אחר תאוותיו וחכמותיו, כשהוא מראה לו שיהיה לו כל טוב, וכמתואר באריכות בספר משלי גודל פיתויו, ובזה הוא מראה עצמו כאח וכאוהב דהיינו כמי שדואג עבורו וחפץ בטובתו.

יחד עם זאת, משתדל הבעל דבר להשכיח מהאדם כל הטובות שעשה עמו השם יתברך, ואדרבה, הוא מראה תמיד את כל הצרות והייסורים והקשיים שיש לו. וכך הוא מצייר את האמת כדבר רע ומצער, ואת השקר כדבר טוב ומענג.

ולפעמים מתלבש הוא בעצמו במצוות, ומראה עצמו כאילו הוא מפתה אותו לעשות טוב, ואדרבה כמי שמשייע לו ללכת בדרכי עבודת ה', אך באמת הוא מתכוון לרע, כשכל דרכו הוא ריבוי אור שגורם שבירת הכלים, או שבאמת הוא עבירה ורק נדמה כמצווה, ואחר שנמשכים אחריו, הוא מתגלה בכל רעתו ורשעותו, כשפותח את ידו ומראה שאין בידו כלום, ומשאיר את האדם ריק מכל, ויחד עם זאת שובר את לבו ומראה לו כמה הוא רע ורשע ואין לו תקווה.

אלו הם מקצת מהדרכים שבהם משתמש הבעל דבר כדי להטעות את האדם ולהפילו, והם מבוארים לאורך הפרשה מתוך הנהגת עשיו, שדיבר אליו בדרך כבוד ונשק לו, וגם הראה עצמו כמי שאינו חפץ אפילו לקחת מנחה, ואף הציע לו לילך עמו או להשאיר לו מאנשיו, שכל זה מרמז על הדרכים האלו ועוד.

***

ועל זה צריך להשתמש בשלשת העצות:

תפילה – א. צריך לבקש רחמים מהשם יתברך, כי אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו. ב. צריך לפרש שיחתו היטב ולבקש 'הצילני נא מיד אחי מיד עשיו' היינו משני דרכי היצר, הן 'אחי' והן 'עשיו'. ג. בעת התפילה אסור לבקש מחמת 'זכויותיו' [אלא רק במלחמה כנגד הרע – אז צריך לזכור את זכויותיו וכוחותיו], אלא רק במתנת חיים (ליקוטי מוהר"ן סימן כ). ד. יחד עם זאת צריך להזכיר לעצמו טובותיו של השם יתברך, וגם להיות בטוח בהצלחתו.

המשך בעמוד הבא

מסע לאומן

הרה"ח רבי שרגא זילברמן ייצא א"ה למסע קצר לאומן ולקברי הצדיקים באוקראינה.

המסע ייערך בעז"ה לאחר חנוכה. המעוניין להצטרף לנסיעה מוזמן לפנות ל: 0533-150-100

פרשת 'וישלח' היא סיום הסיפור של יעקב אבינו [ובפרשיות שאחר כך, אף שנזכר גם יעקב אבינו – עיקר הסיפור הוא על יוסף והשבטים], ואחר שסיפרה התורה בפרשת 'ויצא' את המלחמה של יעקב עם לבן, הולכת ומספרת עתה את המלחמה בין יעקב לעשיו.

ידוע מדברי חז"ל (ב"ר עה, טו) והספרים (רמב"ן, הגר"א ועוד), שפרשה זו מרמזת על הגלות, והיא מלמדת כיצד צריך להתנהג מול עשיו בזמן שלטונו ומלכותו, בפרט בעקבתא דמשיחא. וכן הוא מרמז על מלחמת האדם מול היצר הרע, וכפי שיתבאר בעז"ה.

***

באופן כללי התנהג יעקב אבינו בשלשה דרכים; דורון, תפילה ומלחמה, כמו שכתב רש"י. ומבואר מזה שכן היא הדרך להתנהג מול הגויים, וכמו שכתב הרמב"ן: "נכתבה פרשה זו להודיע כי הציל הקב"ה את עבדו וגאלו וכו' ויש בה עוד רמז לדורות – כי כל אשר ארע לאבינו עם עשיו אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשיו, וראוי לנו לאחוז בדרכו של צדיק שנזמין עצמו לשלשת הדברים שהזמין הוא את עצמו; לתפילה, ולדורון, ולהצלה בדרך מלחמה לברוח ולהינצל".

ואם כן יש לנו ללמוד מהות שלשת הדברים הללו, כדי לידע איך להתנהג בזה. אך תחילה יש להקדים כמה עניינים תמוהים לכאורה שהיה בכל מהלך הדברים בכלל, ובכל אחד משלשת הדברים בפרט, ומתוך כך נבוא להבין איך לזכות בזה למעשה.

באופן כללי יש לתמוה: א. מדוע הוצרך לחזר אחר עשיו. ב. מדוע שלח 'מלאכים ממש'. ג. מה שכתוב 'עם לבן גרתי', 'יהי לי שור וחמור' – תמוה מה בא לומר בזה. ד. בדברי רש"י מבואר שהוכיח לו בכמה ראיות שלא התקיימו הברכות, והוא תמוה מאד וכי בא להטיל דופי חס ושלום בברכותיו של יצחק, ואיזה נחמה יש בזה לעשיו. ה. מהם הלשונות הכפולים 'אחיך' ו'עשיו' החוזרים על עצמם לאורך דברי הפרשה כמה וכמה פעמים [אל עשיו אחי, אל אחיך אל עשיו, מיד אחי מיד עשיו].

ובעניין שלשת הדברים, יש להבין: **דורון** – מה עניין הדורון, ומדוע דווקא המספרים הללו, ומה עניין הרייוח בין עדר לעדר, וצריך להבין כל הויכוח שהיה בין יעקב לעשיו אם לקחת את הדורון או לא. **תפילה** – מצד אחד מזכיר ההבטחות שהבטיח לו השם יתברך, ומצד שני מבקש רחמים ונראה לכאורה שאינו סומך על ההבטחה [ואחר שמבקש רחמים מזכיר שוב ההבטחה]. **מלחמה** – 'אם יבא עשיו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה', מניין לו, ושמה חס ושלוש יכה את שניהם.

להלן בעז"ה נבאר תחילה מהלך הדברים בדרך הפשט, ואחר כך נבאר בדרך הפנימיות.

ביאור פשט – רש"י והרמב"ן

פשטות הדברים הוא, שיעקב אבינו רצה לבדוק מהו יחסו של עשיו אליו, ולכן שלח מלאכים לשאול בשלומו, ולבדוק אם הוא 'אחי' או 'עשיו'. והם באו אליו והודיעוהו שאינו 'אחי' אלא 'עשיו', והוא הולך לקראתו להילחם בו.

ובאמת לכאורה לא הוצרך יעקב אבינו לפנות אליו, וכמבואר בדברי חז"ל (ב"ר עה, ג) שדרשו על זה הפסוק 'מחזיק באזני כלב עובר'. ורק משום שפנה אליו התעורר השנאה מחדש ואז הוצרך לכל התחבולות הללו. ועל כך כתב הרמב"ן, שכן היה גם תחילת גלות אדום, שהתחיל על ידי שמלכי בית שני באו בברית עם הרומיים, ועל ידי כך נתגלגל נפילתם בידם.

ועל כל פנים אחר שכבר פנה אליו הוצרך להילחם בו, וכאן יש חילוק בדרכי המלחמה בין זמן הגאולה לבין זמן הגלות. בזמן הגאולה – הדרך הוא להילחם בו בפירוש בכח ובגבורה ולהכניע אותו, וכמו שכתוב 'ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו', אך בזמן הגלות – אי אפשר להילחם עמו בגלוי ולנצחו, ולכן דרך המלחמה מורכבת משתי הפכים; מצד אחד – צריך להראות לו הכנעה ושפלות כאילו הוא נכנע אליו, ומצד שני – צריך להיות חזק בפנימיותו שלא להיכנע אליו חלילה, ואדרבה, לרמז לו שאינו חושש ממנו.

ולכן לאורך כל דברי הפרשה התנהג בשתי הדרכים כאחד: מצד אחד הראה לו [בגלוי] שפלות והכנעה – ולכן כינהו 'אדוני עשיו' 'עבדך יעקב', ושלח לו דורון ומנחה כדי לכבדו, וגם הראה לו כאילו לא נתקיימו הברכות של יצחק [ובזה נתכוון להראות לו שהמכירה של הבכורה לא חלה, וממילא הברכות ששייכים אל הבכור נשארו אצל עשיו (כלי יקר)], ומצד שני הראה לו [ברמז] שהוא חזק ואינו חושש ממנו – ולכן שלח מלאכים ממש, ורמז לו 'תרג' מצוות שמרתי', וגם רמז לו גודל העשירות שיש לו.

ואחר כך כשפגש אותו גם כן התנהג בשתי הפכים אלו; כלפי חוץ – השתחוה לו יחד עם כל נשיו ובניו, והתחנן לו שיקבל ממנו המנחה כיון שהוא כבוד עבורו לפגוש בו, וגם לא רצה 'להטריחו' להתלוות אליו, והבטיח לבוא אליו אל מקומו לבקרו ולכבדו. וכלפי האמת – השתחוה אל השכינה (זוה"ק), ורמז לו שאינו זקוק לו כלל, ושולעתיד לבוא יבוא אליו להילחם בו ולהכניעו.

אלו הם שני הדרכים העיקריים שהשתמש בהם, שהם דורון ומלחמה כאחד; דורון – כלפי חוץ, ומלחמה כלפי האמת. וכל זה עשה על ידי תפילה, כשגם בתוך התפילה –

התורה הנלמדת: ליקוטי מוהר"ן, חלק א' תורה א'

עבודת היום || פנינים על סדר סדר היום והתפילה

ברכות השחר

כל יום צריך להתחדש בעניין זה של הסתכלות בשכל של כל דבר, לראות בכל דבר את גדולת הבורא, ולראות את הפנימיות אלקות שיש בכל דבר, ועניין זה מאיר ביותר בעת התפילה שכולה עוסקת בעניין גדולת הבורא ועוצם החמיו והסדי.

ומתחילים בברכות השחר שעניינם לראות את עוצם חסדי ד' בכל פרט בבריאה, ומתחילים בהודאה על עצם נקודת היהדות, של עשני גוי, ולא עבד ואשה שאין לה תורה ומצוות בשלימות, ובזה אנו מכריזים ומודיעים שאנו יודעים שזה הוא עיקר החן והחשיבות, וע"כ אנו מודים ע"ז מאוד, ואח"כ מודים על כל פרט ופרט מחסדי ד' בבריאה, שכל זה הוא בחינת הסתכלות בשכל, לראות חסדי ד' וגדולת הבורא בכל פרט ופרט בבריאה.

ואח"כ בברכת המעביר שינה, מבקשים בפרטות שתרגילנו בתורתך וכו' ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עבירה וכו', ולא ישלש בנו יצר הרע, כי ע"י התורה הוא עיקר הכנעת היצר הרע כמבואר בפנים, וזהו אל תביאנו לידי בזיון, כי היצר הרע רוצה לעשות את האדם משוגע ממש וזה בזיון נורא וע"כ מבקשים מאוד שלא נבוא לידי נסיון ולא לידי בזיון, כי אם לא נעמוד בנסיון הרי הוא בזיון גדול, ומסיימים 'ותנונו לחן ולחסד וכו' בענין ובעיני כל רואנו, כי ע"ז זוכים לחן הן ברוחני הן בגשמי בכל מה שצרכינו, וכמבואר בפנים שע"י עסק התורה נותנים כח למלכות דקדושה שהיא בחי' נ', וע"כ מאיר הח' ואז זוכים לחן, וע"כ עיקר החן הוא ע"י התורה וכמבואר בפנים, וע"כ דייקא בברכה זו שמבקשים על עסק התורה מבקשים על חן.

וכל זה הוא בברכת המעביר שינה, כי ההסתכלות על החיצוניות היא בבחי' שינה מה שהאדם אינו מתעורר להבין שיש רזין עילאין בכל דבר [וכן מובן בזה"ק שכמה פעמים כשרוצה לעורר על עניין זה שבני העולם אינם מתבוננים במה שיש רזין עילאין בבריאה, משתמש בלשון זה שיתעוררו משנתם, כי זהו בחי' שינה], וע"כ בברכה זו של המעביר שינה שהוא בחי' התעוררות השינה שמתעוררים כן להסתכל בשכל של כל דבר, שם דייקא מבקשים על תורה שהיא הדרך לזכות לשכל של כל דבר, ועל חן שהוא בחי' השכל של כל דבר שזוכים לו ע"י התורה וכמבואר בפנים.

* * *

על הפרשה || פנינים על פרשת השבוע

דברי מוהר"ת על הפרשה

בדברי מוהר"ת מתבאר כמה דברים נפלאים על פרשה זו, ונעתיק לשונו בזה, (לקוטי הלכות חו"מ הלכות פקדון הלכה ד אות כ): וְעַל פֶּן שֶׁלַח יַעֲקֹב לְעֶשָׂו, פֶּה אִמְרוּ וְכוּ' עִם לְבָן גֵּרְתִי וְאַחֵר עַד עֵתָהּ. וְדָרְשׁוּ רַבְתֵּינֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָהּ, וְתִרְגַּל מִצֻּת שְׁמִרְתִּי וְיִהְיֶה לִי שׂוֹר וְחֲמוֹר צֵאן וְכוּ', הִינֵנו שְׂשָׁלַח לְעֶשָׂו שְׂאִין לוֹ עוֹד פֶּה לְקַטְרָג עֲלָיו, כִּי כָּבֵד קָם כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה בְּעַת הַשְּׂמִירָה כְּשֶׁשָּׁמַר צֵאן לְבָן וְקִשְׁר כָּל הַחֲצִיזוּנִיּוֹת אֶל הַפְּנִימִיּוֹת.

וְעַל יְדֵי זֶה, וְיִהְיֶה לִי שׂוֹר וְחֲמוֹר וְכוּ'. וְיִהְיֶה לִי דִּיקָא, כִּי יַעֲקֹב הוּא גְעִמּוֹ הַשְּׂכָל כְּפֶ"ל, הִינֵנו שְׂקִשְׁר הַפֶּל אֲלֵינוּ לְבַחֲיֵנָה הַשְּׂכָל שֶׁהוּא בְּחִינַת יַעֲקֹב. וּמֵאַחַר שֶׁזָּכָה לָזֶה בְּשִׁלְמוֹת לְקִשְׁר כָּל הַדְּבָרִים לְשָׂרְשׁוֹ שׂוֹב אֵין לוֹ לְהַתְרַעַם וּלְקַטְרָג עֲלָיו וְכִמְבָאָר שֶׁם הַתּוֹרָה הֵ"ל שְׂעַל יְדֵי הַתּוֹרָה נִתְעַלָּה הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת אֶצֶל הַפֶּל וְכוּ'.

וְזוֹהוּ, וְאֶשְׁלַחָה לְהַגִּיד לְאָדוֹנָי לְמַצָּא חֵן בְּעֵינַי, 'חֵן' דִּיקָא, כִּי עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שְׂעַל יְדֵי זֶה מְקַשְׁרִין הַפֶּל אֶל הַשְּׂכָל וְנִתְחַבֵּר הַחֲ"ת עִם הַחֵן וְנִשְׁעָה בְּחִינַת חֵן, וְאֵז עֶשְׂר הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת אֶצֶל יִשְׂרָאֵל וְכַלָּם בְּטָלִים אֲלֵיהֶם. וְזוֹהוּ שְׂאִמְרוּ לוֹ גַם כֵּן אֵז קִשְׁפֻּגֵי כָּל הַיָּדִים אֲשֶׁר חֵנוּ וְכוּ', כִּי אֵז דִּיקָא הוֹדִיעַ לוֹ שֶׁהַיָּדִים שָׁלוֹ שֶׁהֵם כָּל יִשְׂרָאֵל הַמְשִׁיד בְּבַחֲיַת חֵן, כִּי הֵם יִקְשְׁרוּ הַפֶּל לְשָׂרְשׁוֹ עַל כֵּן אֵין לוֹ שׂוֹם פֶּה עֲלֵיהֶם וְכִפֶּ"ל.

שם ישראל הוא על צירוף יעקב ויוסף יחד

והנה בפרשה זו מבואר מה שיעקב אבינו נשתנה שמו לישראל, אמנם לא נעקר שם יעקב לגמרי (וכמבואר בברכות יג ע"א), וכבר נתחבטו בזה מתי נקרא יעקב אבינו בשם יעקב, (ויעו' באוה"ח הק' פ"ו יח"י מש"כ בזה) ומתי נקרא בשם ישראל, ונראה בעזרת"ת להציע בזה ביאור שיאיר כמין חומר עפ"י המאמר הקדוש הזה, ונציע היסוד והמקור לזה, ואח"כ ביאור העניין היטב עפ"י המאמר הקדוש הזה.

יסוד העניין הוא לומר שעניין שם ישראל הוא יעקב יחד עם יוסף, ולכן כל זמן שהיה עם יוסף [או בדרך גלגוליו וכפי שיתבאר לקמיה] נקרא יעקב בשם ישראל, וכל זמן שלא היה יוסף יחד עם יעקב אבינו [או בדרך גלגולו] נקרא יעקב בשם יעקב [ובאמת יסוד הדברים מתבאר בדברי האוה"ח הק' בפר' ויחי, אלא שלפי דרכו נדבר תלוי אימתי שהיה יעקב אבינו בשמחה, וזה היה כשהיה עם יוסף או רחל יעו"ש, ולפי דרכנו העניין הוא שיעקב עם יוסף יחד זה עצמו שם ישראל, והנה דבר זה מבאר ברובא דרובא מהמקומות, ויש כמה מקומות שצריך לבאר עדיין, ואולי יתבאר במקומו בשבועות הבאים [וגם האוה"ח נתקשה לפי דרכו בכמה מקומות, ונוכל לתרץ על דרך דבריו, וייתכן ג"כ בעוד אופנים, אבל יסוד העניין נראה נכון מאוד וכפי שיתבאר].

יסוד ומקור לזה

והנה יסוד ומקור לזה הוא מה שמבואר בפשטות הפסוקים שיעקב אבינו קיבל שם ישראל מתי שלחם עם שרו של עשו, "כי שרית עם אלקים ואנשים ותוכל", והרי מבואר בדברי רש"י (פרק ל פסוק כה, והוא מגמ' ב"ב כק ע"ב) שלא רצה יעקב אבינו לצאת מלבן עד שנולד יוסף שהוא שטנו של עשו, ומבואר שהכח של יעקב להילחם עם עשו הוא רק בכח הצטרפותו של יוסף, וא"כ הרי הנצחון של עשו היה ליעקב ויוסף יחד, וא"כ בוודאי מובן ומבואר מאוד שעיקר שם ישראל הוא צירוף יעקב ויוסף יחד, היינו שכשיעקב יש לו גם את כוחו של יוסף ומצטרף עמו, אזי שמו ישראל.

ויש להביא לזה מקור נפלא מאוד דהנה בכל התורה עם ישראל נקראים "בני ישראל" [והכוונה בפשטות לבני יעקב שנקרא ישראל], ולא מצינו בשום מקום שנקראו עם ישראל "בני יעקב", אמנם מצינו במקום אחד שנקראו עם ישראל "בני יעקב ויוסף" בתהילים (פרק עז פסוק טז) "גאלת בזרוע עמך, בני יעקב ויוסף סלה", הרי שנקראו עמ"י "בני יעקב ויוסף", וא"כ הרי ניכר לעינינו שבני ישראל היינו בני יעקב ויוסף, וזה היינו הן, ולכן בכל מקום נקראים בני ישראל, שזה כביכול קיצור של בני יעקב ויוסף, ועל כן כשנקראים בני יעקב, אומרים בני יעקב ויוסף, ודו"ק היטב.

ביאור העניין עפ"י תורה זו

וביאור העניין כי שם ישראל הוא שם לנצחיות עם ישראל ונצחיות עם ישראל הוא רק בכח יוסף הצדיק שע"ז אורו של יעקב מאיר גם בעת החושך, שזה עניין יוסף הצדיק שמאיר את אורו של יעקב אבינו גם במצרים, במקום החושך, ורק בכח זה יכולים לנצח את עשו.

והנה אף שדבר זה ניתן להיאמר מצד עצמו, אבל הוא מתבאר כמין חומר עפ"י מאמר זה, וכמעט אפשר לומר שהוא מתבאר בפירוש מתוך המאמר הקדוש הזה דהנה רביז"ל מתחיל שיעקב הוא בחי' שמש והוא בחי' ההסתכלות בשכל של כל דבר, ויעקב זהו לחן על כן בירך את השבטים בחן, ובנימין שלא היה אז ע"כ בירכו יוסף בחן, כי יוסף הוא ג"כ בחינת ההסתכלות בשכל של כל דבר בחינת בכור שורו הדר לו, שהוא מסתכל בשכל אפילו במקום אופל וחושך, וזהו הדר לו, יעוויין שם.

ומבואר שרביז"ל מדגיש שעניין זה של ההסתכלות בשכל של כל דבר מתייחס ליעקב וליוסף, אבל יש בזה חילוק, שאצל יעקב מדגיש רביז"ל שהוא בחינת שמש, שמאיר בכל דרכיו, ואצל יוסף מדגיש רביז"ל שהוא מאיר אפילו במקום אופל וחושך, ויתבאר עפ"י הני"ל שזה גופא מה שמוסיף יוסף שהוא מאיר את האור הזה של ההסתכלות בשכל של כל דבר, אפילו במקום אופל וחושך, שזה היה הכח של יוסף שגם כשהיה במצרים שהוא מקום אופל וחושך, גם שם האמין והסתכל שיש שכל ופנימיות בכל דבר, וע"ז היה יכול לעמוד בנסיון.

[ונכלל להמתיק ולומר שיוסף הוא בחי' נ' ויעקב הוא בחי' ה' ובהתחברותם יחד הוא חיבור הח' והנ' שהוא בחי' חן, וע"כ שניהם זכו לחן באופן מיוחד עד שיכלו לברך בחן ולהעביר אור זה לשבטים ולבנימין, ובמק"א נתבאר שמרומם בזה עניינו של הבעש"ט שהוא בחי' יעקב, בחי' ביטול הבחירה, ועניינו של רביז"ל שהוא בחי' יוסף שהוא בחי' עזרה לבעל בחירה, כי מאיר את הארת השכל בתוך המקום אופל וחושך ואינו מבטל את הבחירה].

וזה מה שמתחיל רביז"ל שאיש "הישראל" צריך "תמיד" להסתכל בשכל של כל דבר, כי איש הישראלי יש לו את כוחו של יעקב ויוסף יחד, ולכן יש לו גם את כח הח' וגם את כח הני', היינו גם את בחי' שמש שמאיר לו בכל דרכיו, וגם את בחי' הני' שהוא בחי' האמונה בשכל שבכל דבר שע"ז יכול להסתכל בשכל של כל דבר גם במקום אופל וחושך, וע"ז יכול "תמיד" להסתכל בשכל של כל דבר, ודו"ק.

המשך מהעמוד הקודם

מלחמה – המלחמה הוא חלק 'עשה טוב', שהוא עומד ממש לנגד הרע. והדרך לעשות זאת אינו בדרך מלחמה פנים בפנים אלא בדרך תחבולה. כי אם יחליט ללכת בדרך מסוים בדוקא – יכול להישבר מזה ויפול לגמרי מעבודת ה', ובשביל זה צריך לעשות שני מחנות ויותר, כלומר להכין לעצמו כמה וכמה דרכים כיצד לעבוד את השם יתברך. אך מצד שני צריך לזהר מזה בעצמו – שלא ליפול לחלוקת העצה ולספיקות מה לעשות, אלא יעשה מה שביכולתו ויהיה סמוך לבו ובטוח שכל מה שעושה בעבודת ה' הוא טוב. וגם ששיאונו יכול לעשות את מה שרוצה לכתחילה, יעשה מה שכן יכול, העיקר לחטוף טוב ולשמח בזה.

דורון – הדורון הוא חלק ה'סור מרע'. והיינו כשאינו עוסק להדיא בטוב, בתורה או תפילה ומצוות, אלא מתנהג בענייני העולם והולך כביכול בדרכו של 'עשיו'. אך כאן צריך להיות חכם ולראות איך שלא ללכת אחריי לגמרי, ולא ליפול ברשתו – אלא לעבוד בזה את השם יתברך, ולמצוא שם את השם יתברך. ובשביל זה צריך לעשות ריווח בין עדר לעדר – לנסות לחטוף ולגזול טוב בכל פעם שיכול, וגם למצוא הרחבה בתוך כל הצרות והנפילות, ועל ידי זה למצוא את השם יתברך.

ויש עוד הרבה להאריך ולהרחיב בזה, כי בפרשה זו טמונים כל דרכי היצר ותחבולותיו, ומנגד – כל דרכי עבודת ה' והכנעת היצר, אך אין הגליון מספיק ותן לחכם ויחכם עוד.

התקרבותי לברסלב וסחבתי איתי ליטאי נוסף
הייתי ליטאי, יתכן שאני עדיין ליטאי, אבל לפני הכל היום אני ברסלב. הסיפור שלי הוא לא על עצמי אלא על שכני השקדן שנושבר ועזב הכל • סיפורו המפתיע של יהודה מבני ברק

לאחרונה זה קרה גם לי - עברתי תקופה של התלבטות ביני לבין עצמי ולאחריה פתאום הפנמתי שרבי נחמן מברסלב כבש אותי. זהו. אני חושב שאני חסיד ברסלב. קודם לכן הייתי ליטאי, ייתכן שאני עדיין ליטאי, אבל לפני הכל אני ברסלב. השם שלי לא משנה, לצורך העניין תוכלו לקרוא לי יהודה ומספיק שתדעו שאני אברך צעיר מבני ברק, אבל הסיפור שבאתי לספר הוא דווקא לא עליי אלא על חבר שהספקתי להכיר לו את הדרך החדשה והמיוחדת שאליה נחשפתי.

בשכונתי גר אברך ליטאי בן 26 מתמיד ושקדן. הוא היה לומד תורה בשקידה בכולל יום שלם. אמרתי "היה לומד" ולא טעיתי, שכן על האברך השקדן הזה עברו משברים חזקים והוא החל להתדרדר מבחינה רוחנית, כוחותיו הנפשיים הלכו והידלדלו עד שהחל להתחבר לאינטרנט הפרוץ ולאחר זמן נפל לדיכאון ולמרה שחורה.

ממה הוא נשבר? יש אומרים שזה בגלל שגר בשכירות בדירת חדר קטנה, יש שחושבים שהסיבה לכך היא שנים רבות הוא ורעייתו ייחלו לפרי בטן ועדיין לא נוסעו, ויש הטוענים שהוא סבל בילדותו ממשפחה הרוסה ולכן לא היו לו את כוחות הנפש להתמודד מול ניסיונות החיים. הסיבה המדויקת אינה משנה, העובדה הכואבת היא שהיהודי הזה היה אברך אשר איבד את כל עולמו הרוחני בגלל גלישה לאתרים בעייתיים, דבר שגרם לו בהמשך ליפול לדיכאון וכמעט גרם לו לאבד את כל העולם הזה - את משפחתו ואת בריאות נפשו.

פנו אלי עסקנים ודיברו איתי שאולי אוכל להציל את האברך היקר הזה, הרי מאז שנפל לדיכאון הוא כמעט ואינו יוצא מהבית, כבר שנה שהוא כל היום או מול האינטרנט או ישן במיטה, לא לומד ולא עובד, ואשתו הצעירה מתמודדת בגפה בניהול הבית ובהבאת פרנסה, וגם היא כוחותיה הנפשיים הולכים ואוזלים. אולי אנסה אני לשקם את האברך הזה, כך ביקשו ממני העסקנים.

היה זה זמן קצר לאחר שהתקרבותי לברסלב וגיליתי את עצותיו של רבי נחמן שיכולות לפתור המון בעיות, הסיפור של שכני האברך השקדן שנפל לדיכאון ועזב הכל נגע מאוד לליבי והחלטתי לקחת על עצמי לסייע לו.

בתחילה הצעתי לו מספר עבודות, אפילו עבודות קלות העיקר בכדי שייצא מעט מהבית, אך כל עבודה שהצעתי הוא היה דוחה בכל מיני טענות שווא: "מי ירצה אותי לעבודה", "קשה לי לקום מוקדם ולהגיע בזמן", "אני מתעייף מהר..." ועוד כהנה וכהנה" שערי תירוצים לא ננעלו. לא התייאשתי. בערבים הייתי מטייל יחד איתו באוויר הצח כדי שיתאורר קצת, לקחתי אותו ללמוד איתי מעט בכולל וכן לשיעורי תורה של רבנים ידועים ודרשנים נפלאים, אך התקדמותו הייתה ממש מזערית.

ניתן לקבל עדכונים בחסידות ע"י ברסלב גלובל'
 בכתובת האימייל:
info@breslevglobal.com

ואז צץ רעיון קצת שונה במוחי - חשבתי לעצמי שאולי הוא דווקא יהנה משינוי הכיוון שאציע לו. פניתי אליו ואמרתי לו שמצאתי פתרון מיוחד, ומהיום הוא מתחיל לעבוד אצלי. "לעבוד עובדך?!" הוא שאל בהפתעה, "מה יש לך להציע לי?". סיפרתי לו שלאחרונה התקרבותי לחסידות ברסלב ובפרט אל הצדיק מיבנאל, הוספתי והסברתי לו שהצדיק מיבנאל מציע שאדם אשר חטא בחטאים מגונים ובפרט כאלו אשר נגרמים מצפייה במקומות אסורים באינטרנט שייצא להפיץ את ספריו של רבי נחמן מברסלב המכניסים חיזוק ואמונה בבריות ובכך יזכה לתיקון על עוונותיו, כפי שכתוב בספר המידות שהתיקון לכך הוא להחזיר בני אדם בתשובה.

"אביא לך קונטרסים של הצדיק מיבנאל במתנה, ותתחיל בעבודה" הצעתי, "כך גם תזכה לתיקון וגם תוכל להביא פרנסה הביתה". אבל שוב החלו התירוצים: "מי יסתכל עליי בכלל? למה שייקחו ממני חוברות ובודאי שלא יתנו לי כסף", הבנתי שאני חייב לחסום לו את כל התירוצים ואמרתי לו שאם הוא צודק ובאמת לא יקחו מאיתו את חוברות החיזוק ולא יתנו לו כסף אז אני אשלם לו על כל שעה 20 שקלים. סוף כל סוף הוא הסכים.

כך התחלנו בעסקה שלנו, אני הייתי רוכש קונטרסים ממרכז ההפצה של "היכל הקודש" בבני ברק ומעניק אותם לשכני במתנה, והוא היה מפיץ אותם בתל אביב, ברמת גן ובכל אזור המרכז. העבודה החדשה מצאה חן בעיניו, ואז עברתי לשלב הבא ואמרתי לו: "תשמע ידידי, אתה הרי מחלק חוברות חיזוק להרבה אנשים, אתה מוכרח לקרוא בהם בעצמך, תראה שגם אתה יכול לשאוב מהם המון.

וזהו, השאר כמו שאומרים - כבר היסטוריה. ידידי החל ללמוד בחוברות ותוך זמן קצר התחיל לעשות שינויים בחייו, הוא חזר אט-אט ללמוד כמה שעות בכלל והשתחרר כמעט לחלוטין מהדיכאון שהיה חלק בלתי נפרד מחייו בשנים האחרונות, הרבה בזכות ההתבודדות והשיחה בינו לבין אבינו שבשמים שהחל לעסוק בה. בהמשך הוא גם נכנס לעבודה מסודרת שממנה הוא מביא פרנסה מכובדת הביתה, ובשעות הערב הוא יוצא לעסוק בהפצת הספרים והחוברות של חסידות ברסלב.

כך, בסייעתא דשמיא, שיניתי את חייו של שכני-ידידי וכך זכיתי וקירבתי עוד ליטאי אל דרכו של רבי נחמן מברסלב.

בית המדרש 'היכל הקודש' בבני ברק

קו 'המקורבים' - חניכי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב:
077-31-40-331
שמעו ותחי נפשכם !!

ידידו של ליטאי שנקלע לבית המדרש ברסלב בבני ברק

"בחזן ושבה רוח קרה ובבית המדרש פנימה האש בערה, אש של רוחניות, אש של שמחה, אש של עוצמה" מתאר מוטי דויטש את מה שחווה • מור איש

המילים שאמר אז מהדהדות בראשי גם עכשיו בשעת כתיבת השורות: "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית - כל יום השם יתברך בורא את העולם מחדש, ואנחנו, גם אנחנו נבראים כל יום מחדש עם כוחות נפש אדירים ועצומים, כל יום יהודי נולד מחדש ועליו להתחדש בעבודת השם.

לא יכולתי להמשיך יותר עם מה שתכננתי ללמוד כי נשתי בקסמו של השיעור, קמתי ממקומי ומצאתי את עצמי מצטרף לשיעור החסיד. אני, הליטאי, בוגר ישיבת פוניבז' המעטירה, יושב בשיעור של חסידי ברסלב בליל שבת קודש. לא האמנתי שזה מה שקורה לי.

מגיד השיעור, שהתברר לי כי הוא רב בית המדרש - 'היכל הקודש' ב"ב, ושמו הרב אברהם שושן, הבחין בי ופנה אליי במאור פנים: "שבת שלום! ברוכים הבאים! ישתבח שמו, הנה עוד יהודי יקר מצטרף למעגל הלומדים שלנו.. תנו גם לו חוברת 'תוך הנחל'..."

מה אומר לכם? את המתיקות של השיעור הזה לא אשכח לעולם! כאלו דיבורים מעודדים, כאלו משפטים מחזקים ומעצימים את כוחות הנפש, כל מילה נוגעת בנימי הנפש העדינים ביותר וחודרת לעומק הנשמה. הרגשתי שקיבלתי מאגר גדול של 'דלק' לעבודת ה'. אני מודה ומתוודה ואומר בפה מלא: אף שזכיתי לשמוע הרבה שיחות מוסר והרבה שיחות חיזוק בחיי, דיבורים כאלו לא טעמתי מעולם.

התפלאתי גם מהשילוב המיוחד שהיה קיים בין משתתפי השיעור - בחורים מיישבת ההסדר ברמת גן, רופא מגבעת שמואל, אברכים ליטאיים, בעלי בתים העובדים כל השבוע למחייתם, בחורים שנשרו ממסגרת הלימודים, חסידים מחצרות וז'ניץ, גור ועוד - מטרת כולם הייתה זהה: להתחזק ולדלות עצות חכמות ממעיין הנצח של רבי נחמן מברסלב. בסיום השיעור פצחו כולם יחד בשיירי רגש ונשמה, ביניהם השיר המפורסם 'זאפילו בהסתרה' ושירים נוספים כמו 'דיד נפש' ו'ממלא כל עלמין'.

בחזן נשבה רוח קרה ובבית המדרש פנימה האש בערה, אש של רוחניות, אש של שמחה, של עוצמה. מאותו ליל שבת והלאה התחלתי לפקוד את המקום באופן קבוע.

(מקור: ברסלב סיטי.)

אחי היקר!

עד מתי נחכה למשיח ---

בשביל ללמוד זוהר ? ? ?

הגיע הזמן שנבין ---

לימוד הזוהר מביא את המשיח !!!

כותב הזוהר הקדוש (פרשת נשא, קכו):

"ומשום שעתידים ישרא'ל לקעם מעץ החיים,

שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בו מהגלות ג'רמקיים" !!

רכוש לך עוד היום את ספר הזוהר הקדוש

עם הפירוש הנפלא 'מתוק מדבש'!

נציג אישי: 054-848-73-17

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 72

או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום \ להזמין את הגליון עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318 (בכל האופנים יש לציין: עבור עלון המקורבים, וכשהתרומה היא דרך הטל' יש להשאיר הודעה לאחר מכן בקו המקורבים הנ"ל בשלוחה 72 על סך התרומה, ושהיא מיועדת לעלון זה) תזכו למצוות! נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב **בצירוף שם מלא ומיקום עיר!** (אפשר שם וכתובת בדויים, ולציין זאת), עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם טכניות), בהצלחה!!